

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 647. — 21 ΜΑΪΟΥ 1889 — ΛΕΠΤΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ της Εστίας ἐν τῷ ὁδῷ Παρθεναγωγείου, ἀριθ. 14 (παρὸν τὸν ὁδὸν Σταδίου).

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΗΠΕΙΡΟΔΙΚΟΝ

Βραβευθέν ὅπο τοῦ ἐν Παρισίοις Σύλλογου πρὸς ἑνίσχυσιν τῶν ἡλ. σπουδῶν.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΔ'. — ΑΡΙΘ 699

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΓΡΟΤΙΚΑΙ ΔΙΗΓΗΣΕΙΣ — Ο ΟΡΚΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑ-
ΠΗΣ ὑπὸ Γ. Δροσένη.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΟΣ ΠΟΙΗΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ — ΚΡΙΣΙΣ
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΑΝΟΔΙΚΩΝ ὑπὸ Ν. Γ.
Πολίτου.

ΧΑΡΑΛΔΟΣ Ο ΗΓΕΜΩΝ ΤΩΝ ΒΑΡΙΑΓΩΝ: διηγη-
μα ὑπὸ Κλ. Ραγκαβῆ.

Ο ΡΟΣΣΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ (Οθέλλος). — Πολιτε-
κός θάνατος. — Ο βασιλεὺς Λήρος. ὑπὸ Δημ. Κα-
κλαμάνου.

ΕΚ ΤΗΣ ΠΑΙΓΚΟΣΜΙΟΥ ΕΚΘΕΣΕΩΣ.

ΧΡΟΝΙΚΑ: Γράμματα. — Επιστήμαις. — Τέχναι.
ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ: Ἡ πρόποσις τοῦ κ. Δ. Βικέλα. —
Ο ἀνδρεῖας τοῦ Μιαούλη. — Παγκόσμιος μηχανική
δύναμις. — Ο βίος ἐν Σιδηρίᾳ. — Τὸ πλήθος τῶν
ἴχθυών.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ: Αἱ ἔρωτήσεις τοῦ Ἀγαθοπούλου.
~~~~~

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

~~~~~

Ο ἐν Παρισίοις διαπρεπής ἡμῶν λόγιος κ. Δ. Βικέ-
λας ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως ἐν τῷ ἔγκριτῳ γαλλικῷ
περιοδικῷ «Νέα Επιθεώρησις», ἐξ ἧς καὶ ἴδιαιτέρως
ἀνετύπωσε μαρκὰν πραγματείαν ὑπὸ τὸ τίτλον «Ἐλ-
λακοστή πέντε ἐτη συνταγματικῆς βασιλείας ἐν Ἐλλάδι». Εἰς
συγγραφὴν τῆς πραγματείας ταύτης ἀφορμὴν παρ-
έσχεν ἡ πρὸ μηνῶν πανηγυρισθεῖσα εἰκοσιπενταετῆρις
τῆς Βασιλείας Γεωργίου τοῦ Α', ἐν αὐτῇ δ' ὁ συγ-
γραφεὺς ἀναθεωρεῖ λεπτομερῶς πάντα τὰ γενόμενα ἐν
τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ κατὰ τὴν διαρρέεσσαν εἰκοσιπεν-
ταετιαν. Ἡ ἀρχή της εἶναι γεγραμμένη μετὰ τῆς ἀπε-
ρίτου χάριτος, εφ' ἥ διακρίνεται τὸ ψῆφος τοῦ κ. Βικέλα,
ἡ δ' ἔκτιμησις τῶν περιστάσεων τοῦ ἑνίκου βίου γί-
νεται ὑπὸ τοῦ συγγραφέως μετ' ὄρθροφορσύνης ἀπο-
ρεούσης ἐξ ἀμερολήπτου καὶ ἐμβριθούς ἐρεύνης τῶν
πραγμάτων καὶ κοίσεως ἀσφαλοῦς. Ἐν τῇ μελέτῃ τοῦ
κ. Βικέλα φυσική ἐπέρχεται ἡ σύγχρισις τῆς σημε-
ρινῆς καταστάσεως τῆς Ἐλλάδος πρὸς τὴν πρὸ εἰκοσι-
πενταετίαν, ἐξ αὐτῆς δ' ἔξαγεται ἡ μεγάλη πρόδος
καὶ ἀνάπτυξις τοῦ τόπου ἡ γενομένη κατὰ τὸ διάστημα
τοῦτο, μεγαλεῖτέρᾳ δὲ καὶ γενναιοτέρᾳ προσιωνιζομένῃ
ἐν τῷ μέλλοντι, ἀφοῦ ἡ Ἐλλὰς ρυθμίζουσα δισμέρειαι
καὶ παγιῶσσα εὐκόσμως τὰ τῆς πολιτείας, θὰ δύναται
ἀδιαταράχτως νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀναπτύξεως
τῶν ἰδίων αὐτῆς δυνάμεων, ἡθικῶν καὶ ὕλικῶν, του-
τέστι τὸν ἀληθῆ τοῦ ἔθνους ἐκπολιτισμόν.

Διὰ τοιούτων δημοσιευμάτων ὁ κ. Δ. Βικέλας ἐλκύων
τὴν εὑμενὴ προσοχὴν τῶν ἔνων εἰς τὰ ἡμέτερα πράγ-
ματα καὶ ἐπιδεικνύων αὐτοῖς τὴν γενομένην ἐργασίαν
ἐν τῇ ἐκπολιτιστικῇ ἀποστολῇ τοῦ ἔθνους, συντελεῖ εἰς
ἑνίσχυσιν καὶ ἐπέκτασιν τῆς περὶ αὐτοῦ ἀγαθῆς ὑπο-
λήψεως τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ κοινοῦ. Εἶναι τοῦτο σήμερον
οὐ μικρὸν κεφάλαιον εἰς τὴν εὐδόκωσιν τῶν ἑνίκων
πραγμάτων, διὸ καὶ πολλὴ ὄφειλεται κάρις εἰς τὸν
παραίτιον τούτου γενόμενον.

— Κατὰ τὰς ὑπὸ τῶν ἑταίρων τῆς Γαλλικῆς Σχο-
λῆς κ. κ. Δουβλέ καὶ Λεγράν ἐν Δῆλῳ ἐνεργούμενας
ἀνασκαφάς, δ. κ. Δουβλέ ἀνεῦρε πέντε ἀκόμη βάσεις
ἀφιερωμάτων, πρὸς Α. τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, 6
προξενικὰ Φηφίσματα, ἐξ ὧν τὸ ἐν εἰνες κεχαραγμένον
ἐπὶ ἑυθροῦ μαρμάρου, 6 τεμάχια ἀναλόγων Φηφίσμα-
των, 2 τεμάχια ἀρχαικῶν Φηφίσματων, ὧν τὸ μὲν ἐν
γεγραμμένον στοιχῆδον, τὸ ἄλλο δὲ βουστροφῆδον, τε-
μάχια ἄλλων ἐπιγραφῶν ἐξ ὧν ἐν ἐκ 37 στίχων ἐν τῷ
ἰερῷ τοῦ Σεράπιος πολλὰ ἀφιερώματα εἰς τὸ θέρον τοῦ
τοῦτον καὶ τὴν Ἀγράν Θεόρ., τέλος δὲ μαρκάριν ἐπιγραφὴν
ἐπὶ μαρμάρου μήκους 1.20 καὶ πλάτους 0.90 ἐκάτερω-
θεν γεγραμμένου, ἀπαριθμοῦσαν τὸν πλοῦτον τοῦ ναοῦ.
Ἡ ἐπιγραφὴ ἀντὶ ἀποτελεῖται ἐκ 200 στίχων, ἡπ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, καὶ φαίνεται ἀναγομένη εἰς τὴν
ἀρχοντείαν τοῦ Καλοδίκου, ἥτοι τὸ 275 π. Χ.

— Ἐν τῇ ἀνασκαφῇ τοῦ ἐδάφους τῆς Πινακοθήκης ἐν
τῇ Ἀκροπόλει εὑρέθη μαρμάρινον γυναικεῖον ἀγαλμα
ἀρχαικῆς τέχνης, τεμάχιον ἀγγείων μετ' ἐπιγραφῶν καὶ
ἄλλα τινὰ ἀρχαῖα, διὰ δὲ τῆς μέχρι τοῦδε ἀνασκα-
φῆς ἐφάνησαν καὶ τὰ θεμέλια τῶν τοίχων τῆς Πινα-
κοθήκης, ὃροδομημένα ἐκ λίθων, προερχομένων ἐξ ἀρ-
χαιοτέρων οἰκοδομημάτων.

— Ή ὑπὸ τῆς ἵταλικῆς κυβερνήσεως διορισθεῖσα ἐν
Ῥώμῃ ἐπιτροπὴ τῶν τεχνοκριτῶν διπλωμάτων τὰ
εὐτεύθυνα ἀποταλέντα προπλάσματα τοῦ ἐν Ναυπλίῳ
ἐγερθησομένου ἀνδριάντος τοῦ Κολοκοτρώνη, ἐνέκρινεν
ῶς κάλλιστον τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Λ. Σώκου ποιηθέν.

— Εν τῇ Ἐγρημερίδι τῶν Πατρῶν ἐδημοσίευθη
διατριβή τις τοῦ κ. Στεφ. Θωμοπούλου περὶ τοῦ ἄρτι
ἐν Πάτραις ἀνασκαφέντος Θρέσιου. Κατὰ ταύτην ἡ θε-
ματικότητα τοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Β. Στάθη
τὸ ἀνακαλυφθὲν μέγα οἰκοδόμημα ἢν ρωμαϊκὸν βαλα-
νεῖον ἐξελέγεται παντελῶς ἀνυπόστατος, διότι εὑρέ-
θησαν 14 σειραὶ μαρμαρίνων ἐδωλίων (ῶν ἐκαστον ἔ-
χονται ὑψος μὲν 0,37 μ. πλάτος δὲ 0,62 μ.) ἐν ἡμικυ-
κλικῷ σχήματι, καὶ 4 μαρμάριναι κλίμακες, τῶν δι-
ποίων ἐκάστη ἀποτελεῖται ἐξ 28 βαθμίδων, ἔχουσαν
ύψος 0,185 μ. πλάτος 0,29 μ. καὶ μήκος 0,74 μ. Πλὴν
δὲ τούτων ἀπεκαλύψθησαν τὸ ἔδαφος, ἐπεστρωμένον διὰ
μεγάλων μαρμαρίνων πλακῶν, ἐν δὲ τῷ μεσημβρινῷ
τοίχῳ δώδεκα μικραὶ νύμφαι (ἀγηθάδες) καὶ ὑποκάτω
τούτων ὄκτω δημοτικαὶ μετίζοντες καὶ μεταξὺ τούτων τρεῖς
πύλαι. εὑρέθησαν πρὸς τούτοις Φηφοθετήματα, νομι-
σματα ρωμαϊκὰ καὶ βυζαντιακὰ καὶ λύγοι τινές, ὃν
δύο ἐνεπίγραφοι (φέροντες τὰς ἐπιγραφὰς ΝΕΙΚΑΝΔΡΟΥ
καὶ ΣΕΚΟΥΤΝΔΟΥ). Έκ τῆς θέσεως τοῦ φύλειου, κει-
μένου κατὰ τὸ χθαναλώτατον μέρος τοῦ ΒΑ. γηλόφου
τῆς πόλεως, συνεχομένου μετὰ τοῦ λόφου τῆς ἀκροπόλεως,
ἀφορμαται δὲ κ. Θωμόπουλος εἰς προσδιορισμὸν καὶ τῆς
θέσεως τῆς ἀγορᾶς τῶν Πατρῶν, ἦν περιέβαλλε πιθα-
νῶς τετγάσ, οὐδὲ οὐδεὶς τοιαῦτα σώζονται. Τὸ φύλειον ἥτο

γνωστόν καὶ εἰς τὸν Pouqueville ὅστις ἐν τῇ Περιηγήσει τοῦ βεβαιοῦ ὅτι σφύζεται δόλοκληρον ἐν τῇ περιηγήσῃ τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν κήπων τοῦ προξένου τῆς Σουηδίας Στρόγνης ἡτοι ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς αὐτῆς θέσεως ἐψήνετο νῦν ἡ ἀνασκαφὴ ἐπειδὴ δὲ οὐδεὶς τῶν παλαιοτέρων τοῦ Pouqueville περιηγητῶν ἀναφέρει τι περὶ τοῦ μνημείου ἐκείνου, δικ. Θωμόπουλος οὐχὶ πολὺ πιθανῶς εἰκάζει ὅτι δὲ ἀνασκαφῆς ἵστως ἀνεῦρεν δόγάλλος περιηγητῆς μέρος τῶν ἑδωλίων, διηγηθεὶς ἐκ τῶν κατηρεπιμένων στοῦν. Ἡ δὲ παρατήρησις τοῦ κ. Θωμόπουλου ὅτι οὐδεὶς ἄλλος περιηγητῆς πλήν τοῦ Πουκεβίλλ μνημονεύει ἐρείπια τοῦ ἐν Πάτραις Όδειου δὲν φαίνεται ήμιν ἀκριβῆς, διότι νομίζουμεν ὅτι καὶ δὲν ἔν αρχῇ τοῦ αἰώνος τούτου ἐπισκεφθεῖς τὰς Πάτρας Dodwell ἐν κεφ. Δ' τῆς περιηγήσεώς του λέγων ὅτι ἡ οἰκία τοῦ προξένου τῆς Γερμανίας κεῖται ἐπὶ τῶν ἐρειπίων ρωμαϊκοῦ πλινθοκτίστου θεάτρου εἴχε πιθανῶς πρὸ δόθαλμῶν αὐτὸν τὸ ὑπὸ τοῦ Πουκεβίλλ ἀναφερόμενον μνημεῖον καὶ οὐχὶ ἄλλο, καίτοι εἰκάζει ὅτι τὸ θέατρον ἐκεῖνο, ἔνεκα τῶν μικρῶν διαστάσεων αὐτοῦ δὲν φαίνεται ὅν τὸ ωδεῖον, διπέρ οὐδὲν τοῦ Παυσανίας περιγράφει.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἐλληνικὴ Βιβλιοθήκη 19—20.—Ἀλκιθεάδης ἐλληνικαὶ σκηναὶ εἰς εἰκόνας ἐπτὰ ὑπὸ Φίλικος Καβαλλόττη ἐκ τῆς Ἱταλικῆς ὑπὸ Γ. Ι. Δουρούτη καὶ Κ. Χ. Βάμβα. Ἐν Ἀθήναις, Ἐκδόται Μπάρτ καὶ Χίρστ. 32ον σ. 184, τιμ. δρ. 1,20.

Τριπορεῖον Οἰνομοικῶν. Γραφεῖον Στατιστικῆς. Ἐμπόρειον τῆς Ἐλλάδος μετὰ τῶν ἔνεων ἐπικρατεῖσαν κατὰ τὸ ἔτος 1888. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου. 4ον σ. 346.

Δελτίον τῆς ταχυδρομικῆς καὶ τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας. Ἔτος δεύτερον, 1889 ἀριθ. 2, φεβρουάριος. Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ τυπογραφείου καὶ λιθογραφείου. 8ον σ. 41—80.

Ομ. ἀριθ. 3, μάρτιος σ. 81—112.

Περὶ Ἐθνικῆς Γλώσσης καὶ Ἐθνικῆς Ἰστορίας. Δημοτικὴ διδασκαλία Γεωργίου Καλσογούρου. (Ἀνεγνώσθη εἰς τὸ Κατάστημα τῆς «Διδακτικῆς Ἀδελφότητος Προσόδου» τὴν 23 Ἀπριλίου 1889.) Κερκύρα. Τυπογραφεῖον Ἐμρῆς Νικολάου Πετσάλη. 1889. 12ον σ. 29.

Ο ἐρ Ἀλατόποιος σύνδιος ἡ Ἐρυθραία Πεντατευρίης ἦτοι γενικὴ ἔκθεσις τῶν πεπταγμένων ὑπὸ τοῦ συλλόγου ἀπὸ τῆς ἰδρυσεως αὐτοῦ. Ἐν Ἐρμουπόλει Τυπογραφεῖον «ἡ Πρόοδος» 1889. 12ον σ. 52.

Ἐταιρία τῷ τυπογράφῳ καὶ βιβλιοδετῷ Γοντζεμέργιος. Πρακτικὰ τῆς ΜΕ', Μζ' καὶ ΜΖ' γενικῆς συνελεύσεως μετὸ τῆς λογοδοσίας τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου περὶ τῶν πεπταγμένων κατὰ τὸ ἔτος 1888. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἐρμού. 1889. 8ον σ. 36.

Συμβολαὶ εἰς ἀναμόρφωσιν τῆς παρὸτοῦ μέσης ἐκπαιδεύσεως ὑπὸ Δ.Κ. Ζαγγοργάρη. Ἀρθρα 1, 2, 3 καὶ 4. Ἐν Ἀθήναις τύποις Αλεξάνδρου Παπαγεωργίου. 1889. 8ον σ. 62.

Δόγος Πανηγυρεκός ἐκφωνηθεὶς κατὰ τὸ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ ναυάρχου Α. Μισούλη ὑπὸ Δημητρίου Κ. Βοκοτοπούλου. Σύρος, Τύποις Ρ. Πρίντεπη. 1889. 12ον σ. 15.

Δόγος Πανηγυρεκός ἐκφωνηθεὶς ἐν τῷ ἐν Ναυπλίῳ μητροπολιτικῷ ναῷ τοῦ Ἀγ. Γεωργίου κατὰ τὴν ἐπέτειον ἔθινην ἑορτὴν τῆς 25 μαρτίου ὑπὸ Γεωργίου Τσαγρῆ γυμνασιάρχου. Ἐν Ναυπλίῳ, Τυπογραφεῖον καὶ Βιβλιοπωλεῖον Ν. Θ. Σταυριανοπούλου. 1889 12ον σ. 16.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευὴ 19 Μαΐου.

~~~~~*~~~~~

Ἐν τῇ πεδιάδι τοῦ Κριεκουκίου ἐγένοντο μεγάλα γυμνάσια τοῦ στρατοῦ, ὧν μετέσχον ἡ ἐν Ἀθήναις καὶ ἡ ἐν Θεσσαλίᾳ ταξιαρχία. Καὶ αὖτη μὲν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ὑποστρατήγου κ. Β. Βαλτινοῦ διὰ Χαλκίδος ἐλθοῦσα κατην-

τίσθη ἐν τοῖς περιγράφοις τῶν Θηδῶν, πρὸς ἔκτελεσιν ἐκ τῶν προτέρων ὡρισμένου σχεδίου κατῆλθεν ἀπὸ πρωΐας τῆς παρελθόντης Τρίτης εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Κριεκουκίου, ὑποτιθεμένου ὅτι σκοπεῖ νὰ εἰσελάγῃ εἰς Ἀθήνας διὰ τῶν κεισιωρειῶν τοῦ Κειθαιρώνος· ἡ δὲ ταξιαρχία τῶν Ἀθηνῶν, ὑπὸ ἀρχηγίαν τοῦ ὑποστρατήγου κ. Ἡ. Πετρεζᾶ, ἔργον ἔχουσα τὴν ἀμυναν καὶ τὴν παρακόλυσιν τῆς διερδόσεως, συνεκέντρωσε τὰς δυνάμεις αὐτῆς· κυρίως παρὰ τὴν γέφυραν τοῦ Ἀσωποῦ. Ἡ πλαστὴ μάχη διήρκεσε τέσσαρας ὥραις,

κατὰ δὲ τὴν γενικήν ὅμοιογίαν αἱ κινήσεις ἤσαν ἐπιτυχεῖσι, αἱ δὲ παρατηρήσεις εἰλείψεις σχετικῶν ὀλίγων στοιχείων τῆς παρουσίας. Εἰς τὰ γυμνάσια ταῦτα παρέστησαν καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς καὶ ὁ πρωτεύοντας τῶν Στρατιωτικῶν κ. Τρικούπης καὶ πολλοὶ στρατιωτικοὶ ἀκόλουθοι τῶν ἐνταῦθα Πρεσβειῶν. Ἐκ Θηδῶν ἀμφότεροι αἱ ταξιαρχίαι θαῦτα μετασταθμεύσωσιν εἰς Ρίτσονην, ἐν Βοιωτίᾳ πλησίον τῆς Χαλκίδος, πρὸς ἔξακολούθησιν τῶν γυμνασίων.

—Τὴν βασιλόπαιδα Αλεξανδρίναν ἀπερχομένην εἰς Πετρούπολιν ἀπεχαρεῖσαν ἐν τοῖς Ἀνακένδροις τὴν μὲν δευτέραν αἱ κυρίαι καὶ δεσποινίδες τὴν δὲ τρίτην τὸ διπλωματικὸν σῶμα καὶ αἱ ἀρχαὶ τῆς Πρωτεύοντος.

—Ο βασιλόπαιδας Νικόλαος ὑπέστη ἐπὶ διήμερον τὰς ἐνιαυσίους ἐκετάσεις αὐτοῦ ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς βασιλίσσης. Οἱ καθηγηταὶ ὁμοφύων εἰςέφρασαν τὴν πλήρη αὐτῶν εὐαρέσκειαν ἐπὶ τῷ πρόσωπο τοῦ βασιλόπαιδος.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΕΝΗΣ

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Ἐστίας».

Ἐσχάτως περιηλθεν εἰς κεῖρας μου ὁ ἀριθμὸς 677 τῆς «Ἐστίας», ἔνθα, μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος, ἀνέγνων τὸν «Πέρητα Βασιλέα» τοῦ κ. Χ. Ἀννίνου, καθ' ὃν μάλιστα, αἱ πρώτης ὄψεις λέεις, Κορσικὴ καὶ Κορσικαροί, διήγειραν ἐν έποι τὴν περιγραφὴν τῆς μετ' ἐπιστασίας ἀναγνώσεως τοῦ ἄρθρου τούτου, τὸ διτοῖον, καὶ ὡς ἐκ τῆς ὑπόθεσεως ἦν πραγματεύεται, καὶ ὡς ἐκ τῆς τιμητικῆς θέσεως ἦν κατέχει ἐπὶ τῷ Περιοδικῷ, φαίνεται νὰ ἔναιται ίστορεκή μελέτη, ημονογραφία τοῦ ἀτυχοῦς βασιλέως τῆς Κορσικῆς Θεοδώρου· Ἀντώνιου, βαρώνου δὲ Νεϋδρου.

Πλὴν δύνας, ἡ περιέργεια μου μετεῖληθη ἀμέσως εἰς ἀπορίαν, ὅταν ἔφθασα εἰς τὴν εἰδότην τοῦ ὅτι ὁ Θεόδωρος οὗτος, ὡς βασιλεὺς τῆς Κορσικῆς, «προσείλκυσε δὲ» ὑποστέσεων πολλοὺς Ιουδαίους· ἐξ τοῦ Αρρικῆς καὶ ἀρκετοῦς «Ἐλληνας» ἐκ Πελοποννήσου εἰς τὸ κράτος του, ξεσας δὲ ἐξ ἐπικίνδυνης παραμένουσι τινες τῶν ἐν Κορσικῇ ἀποκαταστημένων διμοσθίων μας.»

Ἄ! ίδον καὶ ἄλλοι· «Ἐλληνες τῆς Κορσικῆς ἀμά τη ἀναγνώσεις ἀνέκραξα καθ' ἑαυτὸν, τοὺς διοίσους ἐγώ, μετὰ δύο ἐνταῦθαν ἐν της Καραϊσκῆς, οπροσείλκυσε δὲ» ὑποστέσεων πολλοὺς Ιουδαίους· ἐξ τοῦ Αρρικῆς καὶ ἀρκετοῦς «Ἐλληνας» ἐκ Πελοποννήσου εἰς τὸ κράτος του, ξεσας δὲ ἐξ ἐπικίνδυνης παραμένουσι τινες τῶν ἐν Κορσικῇ ἀποκαταστημένων μας.»

Ἐν ἐλλειψεῖς ἄλλης τινὸς προχείρου εἰς τὴν Nouvelle biographie générale κτλ. publiée par MM. Firmin Didot frères, sous la direction de M. le Dr Hof-fer, Paris 1866, εἰς τὸ ἄρθρον Θεόδορος de Neuhoef. Πραγματικῶς δέ, ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ, τὸ διποίον ἔχει πολλὴν ὄμοιότητα, ὡς πρὸς τὴν διάτοξιν τῆς ὑπῆρης καὶ τὴν συνάρθειαν τῶν εἰδότησων, μὲν τὸ τοῦ κ. Ἀννίνου, παρετήρησε διὰ τοῦ ἀρθρογράφους αὐτοῦ ἀναφέρει ὅτι δὲ Νεϋδρος μετέφερεν «Ἐλληνας» ἐκ Πελοποννήσου εἰς Κορσικήν, χωρὶς δύος νὰ ἐπιφέρει διὰ τοῦ σημαντικοῦ οὐδὲν τοῦ Κορσικοῦ ἐπάρχοντες «Ἐλληνες» κατάγονται ἐκ τῶν Ελλήνων τοῦ Νεϋδρου.

Ιλλήν δύνας, οὔτε ὁ ἀρθρογράφος τῆς ἐν λόγῳ Βιογραφίας οὔτε δικ. «Ἀννίνος μᾶς λέγουσί τε περὶ τῆς πηγῆς ἔνθα ἡρύθμησαν τὴν παραδόσιον ταύτην εἰδῆσιν. Πίπτουσιν ἔνα λίθον εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἀπέρχονται. Καὶ, δύσον μὲν ἀφορᾷ τὸν ἀρθρογράφον τῆς ὡς ἀνωτέρω Βιογραφίας, εἰναι κάππως συγχωρεύμενον» ἀφήνει ἀνεέλεγκτον τοιαύτην τεινὸν εἰδῆσην, ἐπουσιώδη βεβαίως εἰς αὐτόν. «Ο κ. Ἀννίνος δύνας, καὶ ὡς δημοσιογράφος» «Ἐλλην καὶ ὡς τακτικὸς συνεργάτης τῆς «Ἐστίας» εἶναι ἀπό τον ἀγνώστη σα πέρυσιν ἐν ἐκτάσει ἀπὸ τὸ Ιανουαρίου μέχρι Μαΐου ἐδήμουσιεύθησαν ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ «Ἐστίᾳ» περὶ τῶν ἐν Κορσικῇ Ἐλλήνων.

Καὶ περὶ μὲν τῆς καταγωγῆς τῶν ἐν Κορσικῇ Ἐλλήνων,